

Zeimuļa Ziņas

2018/5

Šajā numurā lasiet:

- Vecpilsēta haiku valodā
- Bērni virtuvē
- „Zeimuļa” darbnīcas
- Bērnu grāmatu diena un
- Dejas diena
- Pieredzes apmaiņas brauciens

VITEBSKA SAVĀM ACĪM

Aprīļa pašā plaukumā „Zeimuļa” skolotāji sarosījās diezgan neparastam, bet interesantam pieredzes apmaiņas braucienam, šoreiz uz Baltkrieviju, jo šai zemē pēdējos gados daudziem nav nācies iegriezties, tāpēc arī pieredzes apmaiņa solījās būt iespaidīga. Tieši tā arī sanāca! Skolotāju kolektīvs bija gatavs redzēt un sadzirdēt visas iespējamās jaunās idejas, lai vien rezultātā pašiem taptu jaunas.

Pirmie iespaidi tika gūti jau Polockā Sv. Jefrosīnijas klosterī, kas kopš XII gs. tiek

uzskatīts par pilsētas kultūras un garīgās dzīves centru un kur vēl aizvien savā ikdienas steigā rosās mūķenes. Tēlotājas mākslas pasniedzējiem redzēt XII gs. fresku gleznojumus pat Eiropas pilsētās nenākas bieži, kur nu vēl Rēzeknē. Minētās freskas šobrīd tiek restaurētas un jau pēc kāda laika būs aplūkojamas visā to pilnībā.

Nākamā pietura jau bija pati vecā Vitebska, kas šobrīd izskatās gana moderna un ne ar ko neatpaliek no mūsu pašu lielpilsētām. Saskaņā ar leģendu 974. gadā Vitebsku ir dibinājis slavenā kņaziene Olga, lai izveidotu ceļu „No varjagiem uz grieķiem”. Vitjbas upes nosaukums kļuvis par pamatu arī pilsētas vārdam. Vēlāk, XIX gs., Vitebska kļuva mākslinieku pilsētu ne vien tāpēc, ka te dzīvoja

Marks Šagāls, Kazimirs Malevičs, Ilja Repins vai Jeguda Pens, bet arī tādēļ, ka gan toreiz, gan vēl joprojām vitebskieši tur cieņā un godā savus mākslas amatu meistarus, māca bērniem tautas tradīcijas un rokdarbus. Skolēnu Interesu izglītības centrā rēzekniešus jau gaidīja visdažādākā rakstura jauno meistarų godalgotie darinājumi, par kuriem lepojās katrs skolotājs, aizraujoši izstāstot, kā top šie mākslas darbi. Vēl nedaudz mirkļu Vitebskas rātslaukumā, skvēriņos, Augšāmcelšanās baznīcas Viļņas baroka stilā pakājē, pie vasaras amfiteātra, kur notiek slavenais tautas mākslas festivāls „Slavjanskij Bazar”, un pienāca

laiks doties mājup. Diena jau tuvojās noslēgumam, kad pašā saulrietā autobuss šķērsoja abu kaimiņvalstu robežu. Vien šoreiz prāts nenesās doties pie miera, bet vēlreiz un vēlreiz atgriezās tikko piedzīvotajā, pārdomājot, vai Latvijā kādreiz būs skolās paralēlklases ar klašu burtu numerāciju līdz burtam „R”?

Inese Brīvere

2.aprīlis - Starptautiskā bērnu grāmatu diena

Lai rosinātu interesi par grāmatām un veicinātu vēlēšanos lasīt, kopš 1967.gada vairākās zemēs pēc Starptautiskās bērnu un jaunatnes literatūras padomes aicinājuma 2.aprīlī (Hansa Kristiana Andersena dzimšanas dienā) tiek atzīmēta Starptautiskā bērnu grāmatu diena. „Zeimuļa” bērni ir aktīvi jau

kopš mazotnes, un daži ir sākuši mācīties lasīt pat no 4

gadų vecuma. Pārējie jau 5, 6

un 7 gados lasījuši pirmās grāmatas. Bija interesanti

noskaidrot, kādas tieši pasakas un stāsti bijuši mīļākie.

Izrādījās, ka mazajiem lasītājiem patikušas grāmatas par

dzīvniekiem, piedzīvojumiem un seni izdevumi. Par mīļākajām grāmatām bērni nosauca

šīs: „Pazudušais kučēns”, „Krāsainās pasakas”, „Koko un Riko”, „Mazais princis”,

„Pepija Garzeke”, „Smaragda pilsētas burvis”, „Pasakas par ziediem”, „Billes piedzīvojumi”, „Niķa un Riķa stiķi” un citas.

Izrādās, ka dažreiz kāda grāmata šķiet arī ne visai pieņemama. Par tādām skolēni nosauca: „Pasaka par Nariņu”, „Kaukāza gūsteknis”, „Krāsainās pasakas”, „Vinnijs Pūks un viņa draugi”, „Sarkanā pasaka”, „Neglītais pilēns”, „Lācīša Rūcīša raibā diena”, „Harijs Poters un noslēpumu kambaris” un citas. Kā redzams, viena un tā

pati grāmata var gan patikt, gan nepatikt.

Tāpēc par gaumēm nestrīdas!

Jelizaveta Parfenova

29.aprīlis - Starptautiskā dejas diena

Šodien pasaulē vairums cilvēku dejo, lai izklaidētos vai skatās un mācās, kā to dara meistari. Tomēr lielākā daļa nedejo un nav saistīti ar dejām. Kāds dejas nesaprot un arī nepieņem. Taču dejas tik un tā ir katras kultūras daļa. Arī

Latvijā ir bagātas deju tradīcijas. Te svin Dziesmu un deju svētkus, kuros ierodas ļoti liels cilvēku skaits, un ieejas biļetes vienmēr tiek izpirktas. Deja, protams, ir gaumes lieta, bet nekad nav slikti prast dejot! Turklāt, cik daudz projektu gan Rēzeknē, gan Rīgā un citur ir saistīti ar dejām! Tie veido jaunas deju tradīcijas! Piemēram, RSU kopš 2002. mācību gada tiek organizēta Akadēmiskā balle - *Finis coronat opus* (Rezultāts vainago darbu). Tā ir aizraujoša ideja. 2017. gadā Rīgā aizsākās starptautiskais kultūras projekts „Baltic Ball”, lai uzturētu klasiskās kultūras tradīcijas un atbalstītu jaunus talantus. 2018.gada septembrī projekta ietvaros notiks balle, kurā ieradīsies ap 300 biznesa, politikas un kultūras aprindu pārstāvju no Baltijas, Krievijas, Vācijas, Austrijas, Šveices, Islandes un ASV.

Dejai sava vieta ir arī Rēzeknē, kur darbojas studija STOP TIME, sporta deju klubs „Rēzekne” un sporta deju klubs „VIVA”. Savukārt iesācēji un profesionāli dejojāji no 5–35 gadų vecumam jau tradicionāli mērojas spēkiem mūsdienu deju sacensībās „Dance Parade”, kā arī „Rēzeknes domes kausā 2018”. Interesanti ir arī tas, ka Rēzeknes sākumskolā un Rēzeknes 1.ģimnāzijā ir deju klases. Te norisēja nodarbība „Deja kā profesija”, uzaicinot deju studijas dejojājus un horeogrāfus. Drošākie apguva arī HIP HOP deju soļus „two step” un „kriskross”.

Mēs jau zinām, ka deja veido koordināciju un stāju, bet dažam labam — arī raksturu!

K.Strods

AUSTRUMLATVIJAS 9. – 12. KLAŠU SKOLĒNU ĶĪMIJAS ATKLĀTĀS OLIMPIĀDES DALĪBNIEKI „ZEIMUĻA” DARBĻNĪCĀS

2018. gada 6. aprīlī Rēzeknes Valsts
1. ģimnāzija, Rēzeknes

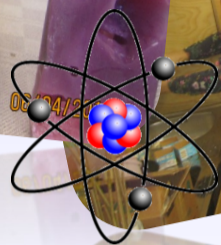
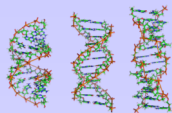
vielu uzbūve, binārie savienojumi un ķīmisko elementu periodiskā tabula, elektrolītiskā disociācija, metāli un to savienojumi (Li, Na, K, Mg, Ca, Sr, Ba, Al, Zn, Cu, Fe), nemetāli un to savienojumi (H, N, O, S, C, halogēni), ogļūdeņraži, „hidroksil un karbonilatvasinājumi, karbonskābes un to atvasinājumi.

Valērija no Daugavpils pastāstīja, ka viņai patīk gan ķīmija, gan bioloģija. Īpaši interesanti esot laboratorijas darbi un pētījumi ar reakcijām. Klasē tomēr visiem ķīmija neesot mīļākais priekšmets.

organisko ķīmiju. Tā ir interesanta tāpēc, ka organiskās vielas ir mums visapkārt katru dienu. Tās ļauj saprast dabu un visādus procesus, piemēram, pelējumu, kušanu, degšanu. Bruno saka, ka bez organiskās ķīmijas zināšanām mēs pat ēst nevaram pagatavot. Bet studēs viņš Rīgas Biznesa skolā.

Linars arī no Gulbenes vēl piebilst, ka viņam ir laba ķīmijas skolotāja, tāpēc ir šī interese. Viņš mājās pats ir mēģinājis apgūt spridzekļu tehnoloģiju, kas interesē visiem zēniem.

Jācer, ka šie jaunieši atradīs savu aicinājumu un vēlreiz viesosies Rēzeknē.

pilsētas Izglītības pārvalde, Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmija tika organizējusi 9.– 12. klašu skolēnu atklāto olimpiādi ķīmijā. Rēzeknē ieradās tie tīneidžeri, kam interesē šķīdumi, neorganiskās vielas, dispersās sistēmas, atomu un

Lāsma no Rudzātu labprāt pilda ķīmijas mājas darbus un domā, ka nākotnē varētu kļūt par farmaceitu. Bruno no Gulbenes interesējas par eksperimentiem jau no 8.klases. Tagad viņš mācās 12.klasē un aizraujas ar

Juliana Žuka

Pieredzes apmaiņas brauciens uz Vitebsku

МІНІСТАРВА АДУКАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
ДЗЯЗЕЛ АДУКАЦЫІ, СПОРТУ І ТУРЫЗМУ
ВІЦЕБСКАГА ГАРЫКАНАМА
ДЗЯРЖАУНАЯ
УСТАНОВА АДУКАЦЫІ
«ВІЦЕБСКІ ГАРАДСКІ
ЦЭНТР ДАДАТКОВАЯ
АДУКАЦЫІ
ДЗЯЦЕЙ І МОЛАДЗІ»

20/04/2018

Kur var tikt pie gardumiem?

Ja, ienākot „Zeimuļi”, jūtams gardumu aromāts, iespējami divi tā izcelsmes avoti. Kaut kas garšīgs vienmēr atradīsies otrā stāva kafējnīcā vai arī nedaudz tālāk pa koridoriem—kulinārijas nodarbībā pie skolotājas Ineses Sondores. Liela daļa skolēnu „Zeimuļa” kafējnīcā iegriežas diezgan bieži, taču tur var vien pamieloties. Pavisam cits stāsts veidosies kulinārijas nodarbībās, kur katram pašam nāksies pastrādāt. Te iemāca gan kartupeļus mizot, gan servēt galdu, gan pagatavot tieši to našķi, kas garšo vislabāk. Protams, jāreķinās ar nelieliem izdevumiem, jo katrs bērns nāk uz nodarbību ar saviem produktiem. Vieni atnes pienu un olas, otri miltus un ābolus, bet rezultātā top tāda rulete, ka ne atrauties. Šķiet, ka nav receptes, ko skolotāja Inese nezina. Viņa labprāt iemāca gan aprēķināt ēdienam nepieciešamo produktu daudzumu, pastāsta arī par veikaliem, kuros ko labāk nopirkt. Tikai viņa zina, kā garšos vienā vai citā vietā iegādāta piparkūku mīkla, vai kādus riekstus labāk izvēlēties, gatavojot saldo ēdienu. Interesanti, ka daudziem bērniem mājās gatavot nav laika, toties „Zeimuļa” nodarbībās uzrodas gan interese, gan motivācija.

L. Brīvers

Vai bērniem jāprot gatavot? Viedokļi ir dažādi, bet, lūk, ko atbildēja „Zeimuļa” apmeklētāji: visi aptaujātie bērni, skolotāji un vecāki vienbalsīgi

atbildēja, ka bērniem gatavot jāprot. Atšķirās tikai dažas piebildes. Vieni uzskata, ka bērniem jāprot gatavot pat no 6 gadiem, citi teica, ka no 7 vai 8 gadiem, iecietīgākie, ka no 9 un 10 gadiem. Kopumā runa ir par skolas vecumu, kad jau jāklūst patstāvīgākiem. Interesanti bija uzzināt viedokli par pašiem ēdieniem.

bērniem jāprot cept vai vārīt olas, gatavot omleti. Šis ēdiens izrādījās dominējošais! Mazāk prot cept kartupeļus, bet tikai nedaudzi tiek galā ar pankūkām, salātiem, tēju, kafiju un “Roltonu”. Mamma teica, ka bērniem jāprot sasildīt ēdiens mikroviļņu krāsnī un vismaz rīkoties ar vienkāršāko virtuves tehniku. Viens puika no „Vīteru” kopas pat prot vārīt zupu un gatavo cepumu torti! Ar šādiem bērniem nav par ko uztraukties, koncertturnejā var doties droši!

Jelizaveta Parfenova

DĀRZA DARBI AR OTU ROKĀ

Vai jums mamma ir teikusi, ka laiks doties uz dārzu? Jā, dārza darbi ir klāt! Arī Jana Ivanova jau steidzas uzgleznot gan lejkanu, gan lāpstu, uz kurām apmeties dzeltens putniņš zaļā cepurītē. Tas palīdz iestādīt pirmās pavasara puķes—tulpes un narcises. Šajā burvju dārzā mīt burvju fejas, elfi un pat gobliņi, un katram ir mīļākā puķe!

Agneses Bricikas dārzā pie tulpēm jau atlidojušas bites un tūlīņ vāks nektāru. Visa pļava ir ar rozā tulpēm, un bitēm darbs būs visu dienu. Luīzes Veselovas tulpju pļava gan ir sarkana, jo šīs puķes vajadzēs svētkiem.

Vēl dažas dienas, un pirmās puķes saplauks arī pie “Zeimuļa”, bet pirms tam vēl ir jāpastrādā Lielajā talkā!

Oksana Boburova

Tā izskatās

Pavasara pasaka

KO SAVĀ PILSĒTĀ REDZAT JŪS?

Rēzekne haiku valodā

Brūģis aizved
Senpilsētā,
Kuras nav.

Sienas saspiedušās,
Negrīb sabrukt,
Tām māla spēks.

Mājas košums noplucis,
Logu rāmji tikai piemin
Rokas rūpīgās.

Ceļš uz ielu, uz mājām,
Kieģeļu skudru pūznis,
Bez skudrām...

Izgāzies žogs, sarkans
skūrstenis,
Jumts ar jumtu sarunājas,
Logi klausās.

L. Brivers

Saulains miglas rīts.
Vāvere raugās uz namiem.
Lapas sāk čurkstēt.

Degoša māja.
Tai sadega saknes.
Tik pelni kūp...

Pilsēta ziemā.
Majas vecas.
Garš ceļš ved uz vakardienu.

Vecā mājā
Uz veca balkona
Sēž vārna, kas dzīvo gadsimtu.

Senā mājā
Koka logā
Spīd cilvēku silueti aizgājuši.

Vecā mājā
Nav ne dvēseles.
Cilvēki pametuši savas saknes.

Sena māja –
Senču rozā sapnis.
Bez Bārbijām.

Sena māja,
Nō kuras atskan
Vecmāmiņas pankūku garša.

Uz vecu māju ved kāpnes,
Kurās pakāpjas
Talanti.

Akmens nams.
Nav akmeņi te brāļi.

Sena māja
Ar maziņām durvīm
Ved pie savādākiem cilvēkiem.

Sena māja
Ar vasaras verandu
Atceras savu jaunību.

Koša, sena māja
Ar sirsnīgiem logiem
Gaida viesus.

Mājīgos bēniņos
Ar maziem lodziņiem
Dzīvo citi.

Vecā mājā,
Uz brīva balkona
Sēž divi zvirbuļi.

Šaurā ieliņā
Virš koka mājas
Sniegs uzklāj galdautu. Būs viesi.

Aiz koka mājas
Ar grieztiem logiem
Aizmirsts sapnis gaida.

Klusa māja.

Pāri tiltam pāriet
Un zem skaidrām debesīm
Ieraudzīt cietoksni.

Snauž pilsēta.
Snauž mājas.
Viņas jau ir gatavas naktij.

M. Malašenko

Debesis nav sasniedzamas.
Pilsētai daudz krāsu.
Koki smeļas spēkus.

Skaists laiks un nams.
Skaistas domas,
Jo apkārt labi cilvēki.

A. Vasjkova

to autore pašas vēl nav izmēšas, prom visas savas lelles. Volāni un ielocēs ļauti izbaudīt kustību prieku, rada iedvesmu iztēlei. Lūk, tā top arī pirmā pieredze, jo šodien uz savu darbu var paskatīties no malas. Turklāt allaž interesanti ir dzirdēt arī draudzeņu domas, aplūkot viņu izdomu, radošumu. Katrai dalībniecei acīs mirdzēja prieks par paveikto un pārliecība, ka arī citugad viņas labprāt piedalītos šādos pasākumos.

Juliana Žuka

Sūšanas darbnīcas audzēkņu MODES SKATE

Pavasaris ir atmodas laiks, kad sirds sāk sisties straujāk un rokas pašas ķeras pameklēt skapī kaut ko košāku. Visapkārt jūtams romantiskas gaisotnes prieks, gandrīz vai svētki, kuru noskaņu uztur pati daba. Tā, idejām caurstrāvotas, 27.aprīlī jau tradicionāli ARPC „Zeimuls” modes skatē tērpus demonstrēja Lāsma Čebotare, Paula Dukaļska, Evelīna Egļe, Anastasijas Karpāčova, Kristiāna Sprūga, Amanda Raudive, Sofija Smirnova, Samanta Čubare, Agnese Bistropa, Inese Buravceva, Kristiāna Parisa Maderniece, Gunita Boīko, Polīna Ostafija, Liāna Meļko, Amēlija Gritāne, Jekaterina Rudina, Izabella Tālmane, Nellija Stepule, Katrīna Jermacāne, Laura Teilāne-Batņa, Anastasija Ignatjeva skoloģtāju Evitas Skrebinskas un Skaidrītes Romančukas vadībā.

Jaunā mode netop viegli. „Zeimula” meitenes demonstrēja gan gaisīgas, gan klasiskas kleitas un svārkus. Materiāls pat nav galvenais, jo šoreiz, visu izšķir jaunā dizaineru iztēle un prasmes. Vienmēr aktuālais melnbaltais klasiskais melnbaltais krāsu salikums ir kā pretpoli, kas pievelkas un viens otru papildina. Tērpi veidoti rotaļīgi, jo

Jevgenija Kušča
ARPC „Zeimuls” vadītāja
26441917
Olita Kuksa
Interesu izglītības metodiķe

27854724
Eleonora Ivanova
Jaunatnes lietu speciālists
26033202
Sarmīte Duncāne

Interesu izglītības metodiķe
25661190
Olga Strode
Metodiķe darbam ar bērniem un
ģimenēm
28375137

